

21.po Trojici – 24.10.2021
Ako vietor

Pokoj Ježiša Krista nech naplní naše srdcia.

Ozeáš 8:7a „Pretože sejú vietor, budú žat' víchor“.

Na jednom videu bola taká vtipná situácia. Mama robila jednohubky. Každú, po tom ako ju pripravila, dala na tácku za sebou. Jej dieťa sa skrylo za skrínku a vždy tú jednohubku rýchlo schmatlo. Takže mama vždy našla tácku prázdnu. Keďže popritom telefonovala aj varila ďalší chod, bola po chvíli z toho zmätená. A dieťa sa za skrínkou chichúňalo. Mama robila všetko, ale nezostalo po nej nič. Začínam takto, pretože aj nám sa v živote stáva, že robíme, čo len vieme, aj tak máme pocit, že sa nič nemení, nič po nás nezostáva.

Pán Boh so svojím ľudom Izrael uzavrel dohodu. Stalo sa tak cez Mojžiša na hore Sinaj prostredníctvom Desatora a ďalších bodov zmluvy. Pán Boh sa zaviazal starať sa, ochraňovať a požehnávať svoj ľud, zaviazal sa, že ich privedie do zaslúbenej krajiny, kde im daruje pokoj. A ľud sa zaviazal, že bude Pánovi slúžiť, bude Mu verný a poslušný a za každých okolností si Ho vyberie za svojho Boha, odmietajúc pohanské praktiky a život. **Ak by táto zmluva bola dodržaná, všetko by bolo v poriadku a každý by bol spokojný.** Ale...

Pán Boh aj s nami uzavrel svoju zmluvu. Dohodu medzi nami a Bohom potvrdil a zaručil Pán Ježiš Kristus svojou smrťou na Golgote. Hospodin si vybral všetkých ľudí všetkých čias a jedinou podmienkou pre človeka bola viera v Pána Ježiša Krista. Pán Boh zase zaslúbil, že kto uverí, bude spasený a zachránený pre zaslúbené nebeské kráľovstvo. Dve strany tejto zmluvy – svätý Boh a hriešny človek. A predsa sa Pán Boh neostýchal ju uzavrieť, hoci už vtedy vedel, že bude pre Neho nevýhodná. Viedla Ho však k tomu zodpovednosť Otca k deťom a naša bezútešná situácia. **Pán Boh v Kristovi na seba teda zobral záväzok vernosti a a my, ľudia, na seba berieme záväzok dôvery.** Zmluva je jasná a stačí ju iba dodržiavať. Ale....

Izrael síce zmluvu niekoľkokrát potvrdil, no omnoho viac ju porušoval. Ozeáš vo 8.kapitole vypočítava niekoľko bludov, ktorých sa Boží ľud dopustil: napr. **dosadili si svojho kráľa bez Božieho rozkazu a súhlasu.** Kedysi dávno chceli mať ľudského kráľa, lebo tak to robia aj iné národy. Pán Boh ich upozornil na dôsledky, ale oni boli tvrdohlaví. Ich králi – a to najmä v čase prorokov – boli Bohu neposlušní, vzdorovití, pyšní, nevedli ľud k Bohu a mysleli iba na svoje dobro. Ľudu sa samozrejme nedarí v žiadnej oblasti, pretože si dosadzoval kráľov proti Božej vôli. A tak **kráľ prestal byť služobníkom a stal sa panovníkom.**

Vytvárali si svojich bohov, aby získali z nich silu. Ľudia chcú byť silní, mať postavenie a moc. Neváhajú pri tom použiť rôzne praktiky – od ponižovania iných až po použitie mágie. Robia všetko pre to, aby niečo znamenali, aby bola uspokojená ich pýcha a túžba po výnimočnosti. Toto však prinášalo do vzťahu s Bohom a aj do medziľudských vzťahov napätie, ktoré najviac postihovalo tých najbiednejších. Vždy, keď chcú byť bohatí bohatší a silní silnejší, odnesú si to chudobní a slabí. Pán Boh preto niekoľkokrát upozorňuje ľud na to, že modloslužba ničivou silou zmieta z povrchu zeme všetku lásku, dobrotu, milosrdenstvo a pokoru. **Býky a ostatné sochy, symbolizujúce plodnosť, priniesli do Božieho ľudu viac strát ako ziskov.**

Nevzdľaľujeme sa príliš od Izraelského národa spred niekoľkých tisíc rokov. Človek zostal rovnaký. Aj my si dnes robíme všetko tak, ako to chceme my – bez toho, aby sme sa pýtali Pána Boha na Jeho názor. **Žijeme akoby Boha nebolo. Ideme si po svojich vlastných cestách a vyberáme si svojich vodcov podľa vlastných, nie Božích noriem.** Nie je to tak aj teraz? Ľud je ďaleko od Boha, lebo aj vodcovia sú bezbožní. Tí hore už nie sú služobníkmi, ale správajú sa ako páni, nad ktorými akoby nikto nebol, ktorí necítia voči nikomu zodpovednosť a už vôbec si nectia Božie zákony. Naša nevera sa odzrkadľuje na každom kroku. **Chceli sme žiť bez Boha a tak si presne takto žijeme.**

Vytvárame si svojich bohov – počas storočí rozmachu a úspechu, bez vojen a veľkých tragédií, sme nadobudli pocit božskosti. Nič nám nechýbalo a – najmä počas komunizmu – sme sa naučili žiť bez Boha. Preto sme si povedali, že sa tak žiť dá, veď nám nič nechýba. Popritom sme si ešte vymodelovali svojich bohov – od mojich „obľúbených“ sloníkov šťastia, cez červené šnúrky až po finančné giganty, ktorým slúžime, pretože nám zabezpečujú hojnosť a blahobyť. Nechceme byť slabí a chudobní, preto potrebujeme peniaze. Jedna známa speváčka povedala: aby k vám peniaze prišli, musíte ich milovať. A tak sme okrem peňazí začali milovať – viac ako Pána Boha – zdravie, postavenie, moc, celebrity, svoju pýchu, úspechy a všeličo iné, **netušiac, že práve to všetko je iba imaginárne, pomimutélné, dočasné a že nám to všetko dobré v konečnom dôsledku uškodilo.**

Konanie Izraela - a platí to aj o nás – prorok prirovnal k sejbe vetra. **Vietor v sebe nemá životodarnú silu. V Biblii je obrazom pomimutélnosti, ničoty a neužitočnosti. Život bez Boha a pestovanie modloslužby je takýmto siatím vetra.** A čím viac je medzi siatím a zberom, tým väčšie zlo a negatívne následky to prináša. Treba preto dávať pozor na to, že hriech neploď iba ďalší hriech, ale spolu s ním prichádza aj trest.

Čo budeme žat' my – keď sme rozsievali strach z prenasledovania a neučili deti o Pánu Bohu, keď sme neprejavovali úctu a nevážili si jeden druhého, keď sme hovorili, že zdravie a peniaze sú najdôležitejšie, keď sme prestali pestovať vzájomné vzťahy a milosrdenstvo a služba sa pre nás stali nepotrebnými pojmami, keď sme sa prestali doma modliť a čítať si Bibliu a robiť domáce pobožnosti, keď sme povedali, že tituly sú dôležitejšie ako manuálna práca, keď sme si vybrali menšie zlo v politike, ale stále to bolo iba zlo, keď sme sa nechali politikou rozdeliť a naučili sme sa nadávať a nie rešpektovať, ak máme rôzne názory, keď sme deti naučili žiť vo vákuu bez bolesti, smrti a následkov neposlušnosti, keď sme zahodili národnú identitu a prevzali slová aj maniere iných krajín, keď sme namiesto lásky začali vkladať všetko úsilie do sebeckého šťastia a sebalásky.... Čo budeme žat' my? Amen.